

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **VHS-ROPA plus, spol. s r.o.**, se sídlem U Potoka 369/9, Bruntál, zast. JUDr. Martinem Vychopeněm, advokátem se sídlem Masarykovo náměstí 225, Benešov, proti žalovanému: **Odvací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2015, čj. 27296/15/5100-41453-711845, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 1. 2016, čj. 22 Af 77/2015-31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti částku 6 352 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jejího zástupce JUDr. Martina Vychopeně, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Rozsudek krajského soudu a jemu předcházející rozhodnutí žalovaného

[1] Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) vydal dne 2. 7. 2015 sedm zajišťovacích příkazů (čj. 2274052/15/3205-00540-805183,

čj. 2313309/15/3205-00540-805183, čj. 2313318/15/3205-00540-805183, čj. 2313259/15/3205-00540-805183, čj. 2313289/15/3205-00540-805183, čj. 2313389/15/3205-00540-805183 a čj. 2313340/15/3205-00540-805183) podle § 167 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů na dosud nestanovenou daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období 3/2012, 4/2012, 5/2012, 6/2012, 7/2012, 8/2012 a 10/2012 složením jistoty v celkové částce 5 129 671, 18 Kč. Odvolání proti uvedeným zajišťovacím příkazům žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 8. 2015, čj. 27296/15/5100-41453-711845, zamítl.

[2] Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu. Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 7. 1. 2016, čj. 22 Af 77/2015-31, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Své rozhodnutí podrobně odůvodnil, a to i s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu.

II.

Souběžně vedená řízení týkající se zajišťovacích příkazů na DPH žalobkyně za zdaňovací období 11/2012, 12/2012, 1/2013 a 2/2013

[3] Kromě zajišťovacích příkazů uvedených v odst. [1] vydal správce daně další čtyři zajišťovací příkazy v celkové částce 4 922 188 Kč týkající se žalobkyně a zdaňovacích období 11/2012, 12/2012, 1/2013 a 2/2013. Také tyto zajišťovací příkazy byly předmětem odvolacího řízení. Žalovaný odvolání proti nim zamítl svým rozhodnutím ze dne 20. 11. 2015, čj. 39993/15/5100-41453-711845.

[4] Rovněž proti tomuto rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně žalobou. Té vyhověl krajský soud rozsudkem ze dne 14. 4. 2016, čj. 22 Af 1/2016-36, jímž rozhodnutí žalovaného zrušil.

[5] Odůvodnění uvedeného rozsudku krajského soudu se doslovně shoduje s důvody, pro které předcházejícím rozsudkem téhož soudu byly zrušeny zajišťovací příkazy uvedené v odst. [1].

[6] Také v tomto souběžně vedeném řízení podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. V ní uplatnil důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Stěžovatel podrobil kritice argumentaci krajského soudu i předcházející závěry Nejvyššího správního soudu, o něž mimo jiné krajský soud opřel své rušící rozhodnutí, zejména nesouhlasil se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2016, čj. 4 Afs 22/2015-104.

[7] Tuto kasační stížnost zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 28. 2. 2017, čj. 2 Afs 108/2016-132. V uvedeném rozsudku podrobně vypořádal námitky uplatněné v kasační stížnosti, a to včetně vyložení související judikatury jak Nejvyššího správního soudu, tak Soudního dvora Evropské unie (odst. [20] až [38] citovaného rozsudku).

III.

pokračování

Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti a předpoklady věcné projednatelnosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, napadá rozhodnutí, proti němuž je tento opravný prostředek přípustný, a za stěžovatele jedná pověřený zaměstnanec s příslušným právnickým vzděláním (§ 105 s. ř. s.). Důvodnost kasační stížnosti poté Nejvyšší správní soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu, nezjistil.

[9] Nyní projednávaná věc se týká totožných účastníků, přičemž žalobkyně je zastoupena tímtež advokátem. Rozdílnost je založena pouze tím, že se jednotlivé zajišťovací příkazy týkají v této věci jiných zdaňovacích období než ve věci v již ukončeném řízení vedeném před krajským soudem pod sp. zn. 22 Af 1/2016 a před Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 2 Afs 108/2016. Žalobní argumenty, odůvodnění obou rozsudků napadených kasačními stížnostmi žalovaného, argumentace uplatněná v těchto kasačních stížnostech i argumentace žalobkyně v obou řízeních před Nejvyšším správním soudem jsou obsahově zcela totožné.

[10] Za situace, kdy se v obou těchto řízeních před Nejvyšším správním soudem řeší týž problém stejných účastníků, je nadbytečné opakovat všechny důvody, které Nejvyšší správní soud již zformuloval ve svém rozsudku čj. 2 Afs 108/2016-132. Jak je výše uvedeno, odlišnost spočívá pouze v jiných zdaňovacích obdobích, pro která byly zajišťovací příkazy vydány. I v nynější věci se Nejvyšší správní soud neztotožnil s výhradami, které vůči rozsudku krajského soudu přednesl stěžovatel, ani s těmi, pro které stěžovatel nesouhlasil s předcházející judikaturou Nejvyššího správního soudu. Nejvyšší správní soud naopak i v této věci s právní argumentací obsaženou v rozsudku čj. 2 Afs 108/2016-132 souhlasí, důvod pro předložení věci rozšířenému senátu dle § 17 odst. 1 s. ř. s. neshledal, a k důvodům, pro něž souběžně podaná kasační stížnost byla zamítnuta, nemá potřebu nic podstatného dodávat. Na tyto důvody odkazuje a na jejich základě konstatuje, že kasační stížnost není důvodná.

[11] Žalobkyně podáním ze dne 17. 3. 2017 navrhla, aby správci daně bylo uloženo zdržet se jednání, jímž by pokračoval v daňové exekuci ve vztahu k movitým věcem specifikovaným v dražební vyhlášce vydané správcem daně dne 15. 2. 2017 pod čj. 506339/17/3205-00540-802379. Tímto návrhem se již Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť rozhodl o samotné kasační stížnosti, čímž se návrh na vydání předběžného opatření stal bezpředmětným.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Nedůvodnou kasační stížnost proto Nejvyšší správní soud dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch a nemá proto právo na náhradu řízení.

[14] Žalobkyně byla naopak ve věci plně úspěšná a právo na náhradu nákladů řízení jí proto náleží. Náklady řízení spočívají s přihlédnutím k § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a odst. 2 písm. a) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, v odměně advokáta za jeden úkon právní služby ve výši 3 100 Kč (sepis vyjádření ke kasační stížnosti), odměně advokáta ve výši jedné poloviny za jeden úkon právní služby (návrh na vydání předběžného opatření) a v náhradě hotových výdajů ve výši 2krát 300 Kč; celkem tedy 5 250 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce stěžovatele je plátcem DPH, byla odměna advokáta spolu s paušalizovanou náhradou hotových výdajů navýšena o sazbu této daně ve výši 21 % na částku 6 352 Kč, kterou je stěžovatel povinen zaplatit žalobkyni do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jejího zástupce.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. března 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu